

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 18. prosince 2024 v trestní věci obviněného [titul] [jméno] [příjmení], [titul]., nar. xxx, trvale bytem xxx, o návrhu na povolení obnovy řízení v trestní věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 42 T 2/2018, takto:

Podle § 284 odst. 1 trestního řádu **se povoluje** obnova řízení v neprospěch obžalovaného [titul] [jméno] [příjmení], [titul] nar. xxx, ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 42 T 2/2018, které skončilo usnesením Městského soudu v Praze ze dne 8. 1. 2020, č. j. 42 T 2/2018-293, kterým bylo podle § 231 odst. 1 trestního řádu z důvodů uvedených v § 223 odst. 1 trestního řádu a § 11 odst. 1 písm. f) a g) trestního řádu zastaveno trestní stíhání obžalovaného [titul] [jméno] [příjmení], [titul]., nar. xxx, pro skutky popsané v bodech XI./1.a-d), 2.a-d), 3.a-d) a XII/1a-c) obžaloby Městského státního zastupitelství v Praze sp. zn. 1KZV 42/2010 kvalifikované jako zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, když současně se celé usnesení ruší.

Odůvodnění:

- 1) Dne 7. 10. 2022 a 24. 4. 2023 rozhodl zdejší soud o povolení obnovy řízení ve věci obviněného [titul] [jméno] [příjmení]. Ke stížnosti obviněného byla toto rozhodnutí zrušena usneseními Vrchního soudu v Praze ze dne 30. 1. 2023 a ze dne 2. 6. 2023. V prvním zrušovacím usnesení stížnostní soud zejména uvádí, že spatřuje vážné nedostatky v rozhodnutí soudu prvního stupně, pokud sám na základě vlastních, ačkoliv nikterak nelogických, úvah, učinil závažné a zcela předčasné závěry o zdravotním stavu odsouzeného. Podle stížnostního soudu šlo o závěr o zdravotním stavu obžalovaného, který jistě vyžadoval odborných znalostí, kterými soud prvního stupně nedisponuje, a měl by je svěřit znaleckému zkoumání. Druhé rozhodnutí učinil soud prvního stupně na základě nových důkazů plynoucích z trestní věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 4 T 17/2018, kde se konalo dne 22. 3. 2023 hlavní líčení v rámci kterého obviněný sám uvedl, že je schopen tak závažného právního úkonu, jakým je uzavření dohody o vině a trestu. Novými argumenty soudu prvního stupně se stížnostní soud příliš nezabýval a setrval na svém rozhodnutí, že je třeba obviněného znalecky zkoumat, neboť soud si nemůže přisvojit znaleckou odbornost s tím, že obviněný má být vyšetřen znalci, kteří jej dosud nevyšetřovali.
- 2) Soud prvního stupně se řídil pokynem stížnostního soudu a přibral ve věci znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. Gabrielu Leblovou a z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, odvětví klinická psychologie, PhDr. Jindřišku Záhorskou, Ph.D.. Dále soud rekapituluje dosavadní trestní stíhání obviněného.
- 3) Soud prvního stupně rozhodoval o povolení obnovy řízení na základě návrhu na její povolení ze dne 28. 6. 2022, podaného státním zástupcem Městského státního zastupitelství v Praze v neprospěch obviněného [titul] [jméno] [příjmení]. Trestní řízení bylo proti obviněnému pravomocně skončeno usnesením Městského soudu v Praze ze dne 8. 1. 2020, sp. zn. 42 T 2/2018, které nabylo právní moci dne 25. 1. 2020, kterým bylo zastaveno trestní stíhání obviněného pro spáchání zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku, kterého se měl dopustit ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.

- 4) Obžaloba byla podána u Městského soudu v Praze dne 7. 3. 2013 a věc byla u zdejšího soudu původně vedena pod sp. zn. 48 T 3/2013. Po provedeném dokazování byl v trestní věci vedené pod sp. zn. 48 T 3/2013 vyhlášen dne 26. 3. 2014 rozsudek Městského soudu v Praze, jímž byl obv. [příjmení] uznán vinným zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku a byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání šesti let se zařazením do věznice s dozorem, dále mu byl uložen trest zákazu činnosti v délce pěti let a šesti měsíců spočívající v zákazu výkonu funkce jednatele obchodní společnosti. Obviněnému byl tímto rozsudkem současně uložen peněžitý trest, a to ve výši celkem 360 tisíc Kč (600 denních sazeb ve výši 600 Kč) a náhradní trest odnětí svobody v trvání pěti měsíců a patnácti dnů pro případ, že ve stanovené lhůtě by nebyl peněžitý trest vykonán.
- 5) Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 6. 4. 2016 dle ustanovení § 258 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního řádu napadený rozsudek zrušil a dle ustanovení § 259 odst. 1 trestního řádu věc v rozsahu zrušení vrátil Městskému soudu k novému projednání. Současně bylo dle ustanovení § 262 trestního řádu nařízeno, aby věc byla projednána a rozhodnuta v jiném složení senátu.
- 6) Věc obviněného [příjmení] byla usnesením Městského soudu v Praze ze dne 19. 3. 2018 dle ustanovení § 23 odst. 1 trestního řádu vyloučena k samostatnému projednání a rozhodnutí s tím, že nadále bude vedena pod sp. zn. 42 T 2/2018.
- 7) Usnesením ze dne 31. 7. 2018 bylo zdejším soudem rozhodnuto, že dle ustanovení § 224 odst. 1 trestního řádu ve spojení s ustanovením § 173 odst. 1 písm. b) trestního řádu se přerušuje trestní stíhání obv. [příjmení] z důvodu těžké choroby, pro kterou jej nelze postavit před soud.
- 8) Na základě závěrů znaleckého posudku znalců MUDr. Tichého a PhDr. Klose ze dne 29. 12. 2019 vydal Městský soud v Praze dne 8. 1. 2020 usnesení pod sp. zn. 42 T 2/2018, jímž podle ustanovení § 231 odst. 1 trestního řádu a ustanovení § 11 odst. 1 písm. f) a g) trestního řádu zastavil trestní stíhání obv. [příjmení] pro skutky popsané v bodech XI./1.a-d), 2.a-d), 3.a-d) a XII/1a-c) obžaloby Městského státního zastupitelství v Praze sp. zn. 1KZV 42/2010 kvalifikované jako zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku. Usnesení nabylo právní moci dne 25. 1. 2020.
- 9) Při svém rozhodnutí ze dne 7. 10. 2022 vycházel zdejší soud zejména z odposlechných provedených v období od 1. 12. 2021 do 28. 1. 2022, včetně jejich přepisů, fotografií a videozáznamů ze sledování obviněného v prosinci 2021 a v lednu 2022, z protokolu o sledování osob a věcí ze dne 21. 2. 2022.
- 10) Z výše uvedených důkazů soud dospěl k závěru, že obviněný [příjmení] je schopen vykonávat samostatně běžnou každodenní činnost. Dne 7. 12. 2021 obviněný [příjmení] sám vyparkoval auto z garáže, dne 5. 1. 2022 se nechal odvézt na polikliniku, poté jel sám MHD domů. Dne 28. 1. 2022 si šel sám nakoupit, a to bez hole, přičemž nesl tašku.
- 11) Z provedených důkazů dále soud učinil závěr, že obviněný [příjmení] je schopen vykonávat složitou duševní činnost a je schopen normálně pracovat.
- 12) Z provedených odposlechných bylo prokázáno, že obviněný [příjmení] dne 3. 12. 2021 telefonicky hovořil s vedoucím úseku IT nemocnice Xxx Ing. S., přičemž obviněný [příjmení] mj. uvedl: „[příjmení] dobrý den, helejte se já jsem dostal včera vaší esemesku, ale zřejmě je to totální nedorozumění, já vám zkusím popsat, jak to je, vy máte na starosti server na kterém běží mikrobiologie, co si na něm uděláte, to si na něm uděláte, s mojí pomocí tam máte mail a podobný

věci, ale jinak, co na tom serveru uděláte, to na něm máte, na něm existuje sdílená složka, na něm běží aplikace, čili není potřeba vůbec žádnou novou složku, protože ta už tam dávno je, jde jen o to, já už nevím kdy.....“ Dále uvedl: „no takhle, vy můžete spustit aplikaci, ale nemůžete se přihlásit na složku, je to tak? “Tak dobře, já vám pošlu asi za půl hodiny z práce tu konkrétní složku, nicméně je to tak....my jim můžeme pomoci, že ty soubory zkusíme sežrat nějak hromadně, ale dokud je nevidíme, tak to nejde“.

- 13) Dne 6. 12. 2021 telefonicky hovořil s primářkou MUDr. Š. z nemocnice Xxx, přičemž mj. uvedl: „jo, já jsem zpracoval asi pět souborů, když se podíváte v přehledech, tak jsou tam dvě nové položky, jedna se jmenuje pnh a druhá nbr...podívám se večer ještě na to, jak by se daly oblafnout ty čísla...“
- 14) Dne 7. 12. 2021 volal obviněný [příjmení] se svou dcerou D. J., přičemž mj. uvedl: „já se snažím chodit do práce no“, a dále „jenže když nebudu chodit já do práce, tak už nikdo, to bude totální rozvrat“ a dále „no D. já tam nebyl dva tejdny ... rozhodující je, že dneska nebude nic ... já ještě napíšu M., protože přišel od něj nějaký návrh smlouvy, já nevím, jestli se to má podepsat jako PDF, nebo jestli se to má odvézt k němu“.
- 15) Z telefonického hovoru ze dne 9. 12. 2021 bylo zřejmé, že obviněný [příjmení] reagoval, mluvil zcela normálně, bez zadržávání, z hovoru bylo patrné, že obv. byl osloven pro to, aby provedl změny v softwaru, rozuměl souvislostem a také vtipkoval. Z telefonického hovoru ze dne 16. 12. 2021 soud zjistil, že hovor trval 15 minut, obv. [příjmení] reagoval, mluvil normálně a radil primářce Š., jak postupovat.
- 16) Z telefonického hovoru ze stejného dne, tedy ze dne 16. 12. 2021, s opatrovníkem pana [příjmení] panem V., T., který volal ve věci zbavení svéprávnosti pana [příjmení], pak soud zjistil, že obviněný [příjmení] v průběhu hovoru zadržává, že je mu blbě, uvedl mj. „v pondělí se do-d-domluvíme, jinak na co se mám připravit, já už jsem úplně pitomej“. Z uvedeného vyplývá, že obviněný [příjmení] své zdravotní potíže jen předstírá, a to ve chvílích, kdy se mu to hodí, a o svém zdravotním stavu tak lže.
- 17) Soud dále provedl důkaz protokolem z jednání před Obvodním soudem pro Prahu 6, sp. zn. 34 Nc 22018/2021, protokolem o zhlédnutí ze dne 9. 12. 2021 v 18:45 hod. s CD záznamem a návrhem na zahájení řízení o omezení svéprávnosti a o jmenování opatrovníka.
- 18) Soud při svém prvním rozhodnutí o obnově řízení dospěl k závěru, že nově zjištěné skutečnosti skutečně vyvolávají důvodné pochybnosti o správnosti původního rozhodnutí o zastavení trestního stíhání. Tento závěr plynul zejména z provedených odposlechů a protokolů o sledování. Ty jednoznačně vyvrátily, jako důkazy nové, závěry původních znaleckých posudků, a tyto jako důkaz byly překonány. Z provedených odposlechů a z nařízeného sledování jednoznačně vyplynulo, že obviněný byl v době rozhodnutí o povolení obnovy schopen vykonávat samostatně běžnou každodenní činnost, byl schopen vykonávat také složitou duševní činnost, včetně IT oblasti. Současně bylo těmito důkazy prokázáno, že obviněný své zdravotní obtíže úmyslně předstírá a o svém zdravotním stavu lže s cílem se vyhnout trestnímu stíhání. Takový závěr soudu dobře ilustrovala a potvrzovala komunikace obž. [příjmení] s R. W. ze dne 20. 1. 2022, kdy mu popisuje odsouzení D. a dodává: „....co s tím můžu dělat, jen to sledovat a snažit se do toho házet vidle, nebo prostě písek“.
- 19) Po zrušení shora uvedeného usnesení Vrchním soudem v Praze měl soud prvního stupně k dispozici nové důkazy, které dle jeho názoru odůvodňovaly nové rozhodnutí soudu prvního stupně bez toho, aniž by bylo třeba obviněného znalecky zkoumat. Šlo o audio a video nahrávky

zachycující průběh hlavního líčení ze dne 22. 3. 2023, ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 4 T 17/2018, v jehož průběhu se obviněný [příjmení], který se k němu, na rozdíl od této trestní věci, dostavil, vyjádřil jak ke svému zdravotnímu stavu, tak i k jeho schopnosti být postaven před trestní soud a k tomu, že chápe smysl trestního stíhání. Z nahrávek plynulo, že předseda senátu, Mgr. Lukáš Slavík, vědom si dříve uváděných zdravotních komplikací obviněným, nebo závěrů znaleckých posudků, obviněného podrobně ke schopnosti účasti na trestním řízení a k chápání jeho smyslu vyslechl. **Obviněný na otázku schopnosti účasti na trestním řízení a schopnosti chápat jeho smysl výslovně uvedl: „Ano jsem“.** Určitý rozpor s předchozími vyjádřeními obhajoby vysvětlil tím, že **začal pravidelně navštěvovat psychiatra a výrazně mu změnili medikaci.** V návaznosti na tyto skutečnosti opět zopakoval, **že je schopen účasti na řízení.** Jak vyplývá z protokolu, obviněný byl dokonce schopen tak složitého úkonu, jakým bylo sjednání dohody o vině a trestu, která byla soudem schválena a obviněný i státní zástupce se vzdali práva podat odvolání. I zde byl výslovně poučen o svých procesních právech, výslovně potvrdil, že rozumí jak sjednané dohodě o vině a trestu, tak podstatě skutku, jeho právní kvalifikaci, trestní sazbu. Potvrdil, že byl dostatečně poučen, prohlášení o spáchání skutku učinil dobrovolně, zná důsledky sjednané dohody, včetně vzdání se projednání věci v hlavním líčení, neprovádění důkazů, nemožnosti napadnout rozsudek v rozsahu případně schválené dohody o vině a trestu. Obviněný se osobně, jak vyplývá z audionahrávky z hlavního líčení, vyjádřil, že se vzdává práva podat odvolání a nesouhlasil s tím, aby za něj odvolání podaly osoby oprávněné. **Před soudem současně neuvedl žádné jiné zdravotní důvody, které by snad měly být překážkou jeho trestního stíhání.**

- 20) Obviněný byl, dle vlastních opakovaných vyjádření, schopen účasti na trestním řízení před zdejším soudem jen měsíc předtím, než bylo jednáno v této věci. Jeho schopnost účasti i chápání smyslu trestního řízení jím vyjádřená jen navazuje na předchozí zjištění, která plynula z jeho sledování v trestní věci sp. zn. 4 T 17/2018, kde jej zjevně tlak soudu, ale i jím patrně jako „výhodná“ vyhodnocená dohoda o vině a trestu, motivovaly k těmto prohlášením. Obviněný byl v této věci uznán vinným pro zločin podplacení podle § 332 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. Nešlo tedy o nijak bagatelní trestnou činnost. Proto soud prvního stupně dospěl k logickému a jedinému možnému závěru, že pokud se obviněný **cítil natolik zdrav, aby byl schopen účasti v uvedené trestní věci, kterou chápal a sjednal v ní dohodu o vině a trestu, byl jistě do té míry zdrav, aby mohl být postaven před soud i v jiné, tedy v této, trestní věci, jen o měsíc později.** Pokud obviněný učinil takové prohlášení, logicky jej zdůvodnil a jednal v souladu s ním i za situace, kdy byl zastoupen stejným obhájcem jako v této trestní věci, jistě nebyl důvod o takovém prohlášení, jakkoliv pochybovat. Proto nebyl dle soudu žádný důvod obviněného zdravotní stav znalecky přezkoumávat. Pokud bylo trestní řízení zastaveno pro důvody uvedené v § 11 odst. 1 písm. f), g) trestního řádu, tak dle dikce zákona, jsou důvodem takového postupu jen těžká choroba a duševní choroba, které **trvale vylučují**, resp. znemožňují, postavení osoby před soud. O takovou situaci se zde dle soudu prvního stupně zjevně nejednalo, **jednání obviněného před soudem v jiné trestní věci takové důvody zcela vyloučilo.**
- 21) Je třeba podotknout, že rozhodnutí soudu se řídí zásadou volného hodnocení důkazů, soud sám pak určuje, jaké důkazní prostředky jsou pro jeho rozhodnutí potřeba. Ke znaleckému zkoumání soud přistupuje jen v případě, že pro objasnění skutečnosti důležité pro trestní řízení je potřeba odborných znalostí. Soud zkoumá zdravotní stav obviněných, pokud má pochybnost o možnosti jej postavit před soud. Tato pochybnost ale musí plynout z konkrétních skutečností. V této věci, ale takové skutečnosti dle předchozích závěrů soudu prvního stupně dány nebyly, resp. byly vyvráceny jednáním obviněného, jak vyplynulo nejen z jeho sledování, ale i z jeho procesního postupu ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 4 T 17/2018. Soud se zde v důsledku rozhodnutí Vrchního soudu v Praze dostal do paradoxní situace, kdy 23. 3. 2023 bylo možné

obviněného postavit před Městský soud v Praze v jedné trestní kauze, kdy obviněný sám s tím souhlasil a dne 24. 4. 2023, tedy měsíc poté, to možné dle stížnostního soudu nebylo???

- 22) Městský soud v Praze ale dle pokynu stížnostního soudu příslušné znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie přibral a po doplněném dokazování dospěl k závěru, že jsou splněny zákonné podmínky pro povolení obnovy řízení v neprospěch obv. [příjmení]. S ohledem na množství znalců, kteří již obviněného v minulosti vyšetřili, bylo obtížné zajistit znalce, kteří by se necítili podjatí či mohli posudek zpracovat v přiměřené lhůtě, když někteří znalci i přes příslib zpracování posudku jej nakonec vypracovat nebyli schopni (Znalecký institut pro psychiatrii, sexuologii a klinickou psychologii s.r.o., Všeobecná fakultní nemocnice v Praze, Psychiatrická nemocnice Bohnice). Proto soud nepřibral ve věci znalecký ústav, neboť jak plyne i z dotazu na Ministerstvo spravedlnosti ČR, těchto ústavů je pouze 5, znalci Ústřední vojenské nemocnice Praha již obviněného zkoumali, nemožnost vyhotovit posudek sdělila i Fakultní nemocnice Hradec Králové. K řešení znaleckého úkolu v této věci ale nebylo nutné přibírat znalecký ústav, soud pouze zvažoval jeho vhodnost, ovšem s ohledem na uvedené důvody takový postup nebyl možný.
- 23) Poté, co byl obviněný oběma znalkyněmi řádně vyšetřen, tyto dospěly k závěru, že u obviněného byla zjištěna xxx a xxx. Dle znalkyň je obviněný schopen chápat význam a smysl trestního řízení, uvedly možnou potřebu přestávek při delším jednání soudu. Aktuální kognitivní schopnosti obviněného jsou dle výsledků v diagnostických metodách v celkovém souhrnu v dolním pásmu průměru, paměťové schopnosti se aktuálně po zapracování výrazné věkové korekce nacházejí v dolním pásmu průměru. Oba tyto závěry podrobně rozvedly. K prognóze zdr. stavu obviněného uvedly, že obviněný je schopen účasti na tr. řízení, když vzhledem k typu zjištěných poruch nelze do budoucna vyloučit zhoršení jeho psychického stavu.
- 24) Závěry znalkyň tak korespondují se zjištěními soudu, která plynou ze sledování a odposlechů obviněného a z jeho procesního postupu i výslovného vyjádření, které učinil před Městským soudem v Praze ve věci vedené pod sp. zn. 4 T 17/2018. Tyto prokazují úroveň kognitivních schopností obviněného v reálném životě, viz závěry sledování, ale i jeho jednání před soudem v jiné trestní věci. Z výše uvedeného plyne, že byly splněny zákonné podmínky pro povolení obnovy řízení ve smyslu ustanovení § 278 odst. 2 trestního řádu, neboť obviněný může být dle závěru dokazování postaven před soud, je schopen chápat význam a smysl trestního řízení a trestnímu stíhání nebrání překážky uvedené v § 11 odst. 1 písm. f), g) trestního řádu, tedy těžká choroba nebo duševní choroba, které by trvale bránily jeho postavení před soudem nebo by mu trvale znemožňovaly chápat smysl trestního řízení. Proto soud v souladu s tímto ustanovením návrhu na povolení obnovy řízení vyhověl a obnovu řízení povolil. Zároveň soud v souladu s § 284 odst. 1 trestního řádu ve výroku tohoto rozhodnutí zrušil napadené usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 1. 2020, č. j. 42 T 2/2018-293, kterým bylo zastaveno trestní stíhání obviněného [příjmení].
- 25) Soud zamítl návrhy na doplnění dokazování o výslech znalce v oboru neurologie MUDr. Ing. Svojmila Petránka, CSc., MBA, MUDr. Gabrielu Leblovou, znalkyně z oboru psychiatrie, PhDr. Jindřišku Záhorskou, Ph.D., znalkyně z oboru psychologie, prof. MUDr. Miloše Tábořského, CSc. MBA, znalce z oboru kardiologie, MUDr. O. L., ambulantní psychiatricku pečující o [titul] [jméno] [příjmení], CSc., Ph.D., MUDr. H., psychiatra NÚDZ, Mgr. A.D., Ph.D., klinickou psycholožku odd. 2 NÚDZ.
- 26) Pokud jde o znalce, kteří zpracovali shora uvedený posudek tak soud s ohledem na jednoznačné závěry, které korespondovaly s dalšími provedenými důkazy dospěl k závěru, že je dostatečné znalecký posudek v rámci veřejného zasedání přecíst ve smyslu § 235 odst. 2 trestního řádu ve spojení s § 211 odst. 5 trestního řádu. S ohledem na aktuálnost těchto závěrů, pak soud pro nadbytečnost zamítl návrh na výslech psychiatricky MUDr. L., psychiatra MUDr. H. a klinické

psycholožky Mgr. A.D.. Stejně tak pro nadbytečnost soud zamítl výsledky v postavení svědků neurologa MUDr. Ing. Petráňka, prof. MUDr. Tábořského – znalce z oboru kardiologie, když ve spojení s aktuálně podaným návrhem nebyly tvrzeny žádné konkrétní skutečnosti ke zdravotnímu stavu obviněného, které by snad měly vést k možnému závěru o trvalé nemožnosti postavit obviněného před soud. Soud nepochybně, že obviněný trpí určitými zdravotními handicapy v důsledku xxx, čehož důsledkem bylo i zkoumání jeho zdravotního stavu znalci z oboru psychiatrie, avšak ani z tohoto zkoumání, ale zejména ani z chování obviněného před soudem v hlavním líčení ve věci vedené pod sp. zn. 4 T 17/2018, nebo před tímto hlavním líčením, jak plyne z jeho sledování, trvalá nemožnost jeho postavení před soud pro těžkou chorobu nevyplynula. Sám takové důvody při výslechu neuváděl, k soudu se dostavil bez kompenzačních pomůcek, hovořil věcně, logicky. Z načasování tohoto důkazního návrhu těsně před odročené veřejné zasedání, doručeno soudu dne 11. 12. 2024, s ohledem na dobu, která byla nutná na znalecké zkoumání obviněného, pak plyne důvodné podezření na obstrukce ze strany obhajoby a obviněného korespondující s jeho dřívějším vyjádřením, že mu nezbyvá, než „**do toho házet vidle, nebo prostě písek**“. Je s podivem, pokud obhajoba uvádí, že není půl roku s klientem v kontaktu, že takový důkazní návrh činí, když uvedená nekomunikace popírá relevanci a aktuálnost takového návrhu. Pokud jde o namítanou délku trestního řízení, tato by měla být zohledněna v řízení ve věci samé, nikoliv v řízení o povolení obnovy řízení. Obdobné platí pro námitky k ustanoveným znalkyním, které soud shledal nedůvodnými, což odůvodnil ve veřejném zasedání.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat stížnost do tří dnů od jeho oznámení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Stížnost má odkladný účinek. Stížnost nemůže úspěšně podat osoba, která se po vyhlášení usnesení práva stížnosti výslovně vzdala.

Praha 18. prosince 2024

JUDr. Kamil Vacík v. r.
předseda senátu